

1.7

De eerste zin

Daar zit je dan. Een leeg vel papier voor je of een wit Word scherm geopend. Je hebt je goed voorbereid. Je hebt het hele leven van de overledene doorlopen en al veel aantekeningen verzameld, herinneringen opgehaald, mensen gesproken en flarden voor je speech in gedachten. Veel te veel eigenlijk al. Dan is het moeilijk om hierin keuzes te maken, het hele leven past niet in een paar minuten. Door het lezen van de vragen op deze site kunt u misschien gemakkelijker een paar belangrijke periodes of gebeurtenissen uitkiezen.

Maak uit alles wat u heeft verzameld een selectie. Ga niet schrijven in telex stijl of door te proberen zoveel mogelijk in een korte tijd te vertellen. Schrijf of typ de zinnen volledig en groot, dan kunt u het gewoon voorlezen. Bedenk daarbij dat het publiek vaak een mengeling is van bekenden, collega's, buurtbewoners en andere mensen. Sommigen zullen u ook niet kennen. Uzelf even kort even voorstellen in een van de eerste zinnen is vaak prettig. Mogelijke openingszinnen zijn ...

Wij zijn hier bijeen in de aula van crematorium Daelwijck om afscheid te nemen van onze vader Peter ter Horst. Mijn naam is Frans ter Horst en ik ben een van de drie kinderen van Peter.

*Beste familie, vrienden, collega's en belangstellenden.
Welkom in deze kapel waar we helaas, veel te vroeg afscheid moeten nemen van Karen Spaakstra.*

*Welkom bij deze afscheidsdienst.
Een dienst waarin wij samen zijn gekomen om afscheid te nemen van Pauline Remeijer. Juist nu we de steun van elkaar zo hard nodig hebben. Wij zijn bedroefd en verslagen door dit grote verlies.*

Wij nemen vandaag afscheid van Alfred van Bettem, geboren te Beusichem op 12 mei 1936 en overleden op 30 mei 2014.

Natuurlijk kan je ook kiezen voor een verrassende openingszin. Het publiek is even uit balans gebracht, glimlacht of ontspant. Die reactie kan u helpen: het is een bemoedigend begin, waardoor het minder spannend is de rest van je verhaal te vertellen. U krijgt meer aandacht en wordt zelf ook wat zekerder.

We waren allebei 22 toen Karel en ik onze eerste fikse ruzie kregen!

Ik ben in deze aula de afgelopen dagen al 12 keer geweest. Niet echt natuurlijk... maar in gedachten.

1.8

Schrijven over de dood

Het blijft altijd lastig om de dood te benoemen. Toch is het goed om ergens in de toespraak dit moment te benoemen. Het benoemen maakt de speech concreter, minder vaag. Dat is spannend maar kan helpen om het verdriet een plaats te geven.

Natuurlijk, de dood hoort bij het leven, we weten het allemaal... Maar nu we het zo van nabij meemaken, is het plotselinge verlies wel erg groot en verdrietig.

Het afscheid vandaag van Suzanne is onomkeerbaar en definitief. Misschien daarom zijn we zo verdrietig. Er is geen ruimte meer voor nieuwe ervaringen. En daarom willen we de mooie herinneringen koesteren.

Jan heeft nu eeuwige rust gevonden. Daar gaat ook troost vanuit. hij hoeft niet meer te lijden, heeft geen pijn meer. Natuurlijk doet het afscheid nemen veel pijn. Maar voor hem kwam de dood vooral als een verlossing.

De dood laat een grote leegte achter. We zijn dankbaar voor de mooie herinneringen en die zullen blijven. Dood ben je pas, als we je naam niet meer noemen.

1.9

Je zenuwen de baas

1

VOORBEREIDING

Verken de omgeving. Bekijk vooraf de aula en de zalen. Het helpt als u bekend bent met de plaats waar u zal spreken. Kom vroeg, loop rond het sprekersgedeelte en oefen alvast even met de microfoon en eventuele visuele hulpmiddelen.

2

PUBLIEK

Ken uw publiek. Kijk als het even kan goed naar uw publiek. Begroet vooraf sommige van de gasten als ze aankomen. Het is makkelijker om te spreken voor een groep vrienden dan voor een groep vreemden.

3

SPEECH

Ken de inhoud goed. Oefen uw speech en herzien deze zo nodig. Oefenen is het best als er ook echt iemand naar u luistert. Vooral het oefenen van de eerste paar zinnen kan u de rust geven om meer ontspannen te beginnen.

4

HUILEN MAG

Huilen Mag. Iedereen ziet er tegenop om voor het publiek te staan en in tranen uit te barsten. Maar wat kan u gebeuren? U bent onder vrienden en familie en iedereen is verdrietig. Probeer uw tranen niet kunstmatig tegen te houden. Neem een slokje water, kijk over het publiek heen naar de muur en begin gewoon waar u was geëindigd...